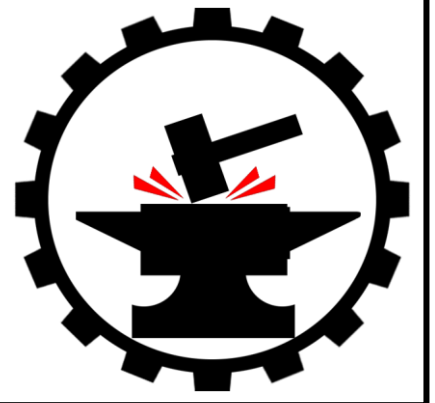

Metal İşçisinin

Sesi

Sayı: 5

İletişim: metaliscisinin sesi@gmail.com

Kıdem Tazminatımıza

DOKUNDURTMA YIZ!

Bugünlerde satır aralarında bazı haberler yer alıyor: “Yeni kıdem sistemi nasıl olacak?”, “Kıdem tazminatı düzenlenmesinde son noktaya gelindi”... Tasarının çalışmaları içinde yer alan Gazi Üniversitesi öğretim üyesi Cem Kılıç, artık çalışmada son noktaya gelindiğini, yeni dönemde tasarının meclis gündemine geleceğini söyleyerek tasarının detaylarını açıkladı.

Tabii en başta dile getirdiği herhangi bir hak kaybının yaşanmayacağı, kanunun çıkacağı tarihe kadar olan kıdem haklarının korunacağı. Bu bir lütf değil, yasal olarak olması gereken, kazanılmış bir hak olduğu için aksi mümkün olmayan bir uygulama.

Bugün bakanlık verilerine göre patronların haksız uygulamaları, “ödeme güçlükleri” gibi nedenlerle her 100 çalışandan sadece 7’sinin tazminat alabilirken, kıdem tazminatının fona aktarılması ile herkesin tazminat alacağını söyleyip tasarımı allayıp pulluyorlar. Patronların işçiye tazminatını vermemesine göz yuman bugüne kadar kendileri değil sanki! Ama daha da önemlisi kıdem tazminatının esas anlamı başka türlü korunamayan iş güvencesini patrona ekonomik bir maliyet getirerek bir ölçüde sağlamaktır. İşçi sınıfı için yarattığı asıl tehlike, bu maliyetin patronların üzerinden alınarak bir fona aktarılmasının iş güvencesini bütünüyle imha edecek olmasıdır.

Üstelik kazanılmış hakların zaten korunacak olmasından hareketle herhangi bir kaybın yaşanmayacağını iddia etmeleri de bütünüyle yalandır. Evet, kazanılmış haklara zaten dokunulamaz ama yasa yürürlüğe girdiği andan itibaren her bir yıla karşılık gelen kıdem miktarı yeni düzenleme ile yarı yarıya azalacaktır. Çünkü şu an her bir yıla karşılık işçiye bir ay brüt ücreti kadar tazminat ödenmesi, yıllık brüt ücretin yüzde 8,33’ünün ödenmesi hesabına dayanıyor. Yeni sistemde patronların fona her yıl için yüzde 4 oranında ödeme yapması getiriliyor. Bu azalma geçmiş çalışma dönemini etkilemeyecek, yasa geçtikten sonraki dönemi kapsayacak. Aradaki farkın vergi gelirlerinden karşılanıp karşılanmayacağı, kısmen karşılanırsa bile bugünkü rakama ulaşip ulaşmayacağı belli değil. Eğer karşılanmazsa mesela 2000 TL brüt ücretle çalışan bir işçi her yıl için 2000 TL tazminat alacakken, yeni düzenleme ile ancak 960 TL alabilecektir.

Hükümet, Türkiye’yi er ya da geç saracak ekonomik krizden burjuvazinin en az hasarla çıkması için, krizin bedelini bu kez de işçi ve emekçilere ödetmek için tüm bu hazırlıklarını sürdürürken, sendikalarımızdan bir ses çıkmıyor. Bu sessizlik elde kalan son hakkın da kaybedilmesi anlamına gelecektir. Daha geç olmadan kıdem tazminatı ile ilgili gelişmeler konusunda uyanık olmak, harekete geçmek gerek. O halde hiç vakit kaybetmeden, sendikalarımıza yaklaşan saldırıyı püskürtecek güçte bir mücadelenin hızla örülmesi yönünde baskı yapalım. Sendikamız yoksa işyerlerinde bir araya gelelim, kıdem tazminatı hakkımızı kaybetmemek için yürütülecek mücadeleye en güçlü katkıyı nasıl sağlayabileceğimizi konuşalım, bunun araçlarını yaratalım. Bu saldırıyı boşa çıkarmak için işçi sınıfının en geniş mücadele cephesini kuralım!

CEHA direnişi sürüyor...

Kayseri’de bulunan CEHA Büro Mobilyaları Ltd. Şti. işçileri DİSK’ e bağlı Birleşik Metal İş Sendikası’na üye olmuştu. Daha sonra 20 işçinin işten atılmasıyla direniş başlamış ve Metal İşçisinin Sesi olarak daha önceki sayımızda yazdığımız haberle biz de direnişlerini selamlamıştık.

CEHA yönetimi, tehditlerden tutun da işçi ailelerine telefon açmak, “biz aileyiz” başlıklı broşürler dağıtmak ve zaten sendika yetkisi alamadınız gibi dedikodular yaymak suretiyle her türlü direnişi kırma yöntemini denedi, fakat başarılı olamadı.

Yönetim basın açıklamalarında kendini aklamaya çalıştı. Sütten çıkmış ak kaşığız mantığıyla “küçülmeye gittik biz, 20 işçinin performansı da düşüktü” gibi yalan yanlış beyanlarda bulundu. Oysa firmada ilk sendikaya üye olunmaya başlandığında çalışan sayısı 850 civarındayken şimdi neden 1000 e çıkmış olabilir? Sosyal Güvenlik Kurumuna yapılmış olan “küçülme başvurusu” iki kere reddedilmiştir.

Birleşik Metal İş Anadolu Şube Sekreteri ile yaptığımız görüşmede, direnişin devam ettiğini, yetki sürenin uzamasının şu anda görüşülmekte olan Sendikalar Kanunu olduğunu belirtti yani direniş yine bürokrasiye takılmıştı.

İki sendikaya üye olma hakkı tanındığını söyleyenlere cevaptır CEHA işçilerinin başına gelenler. Onlar sadece bir sendikaya üye olmak istedikleri için ne bedeller ödüyorlar. Sonu her ne olursa olsun direnen işçi kazanan işçidir. Sendikanın ve direnişin ne demek olduğunu hele hele sınıf kardeşliğini direniş çadırlarında öğreniyoruz. Selam olsun CEHA işçilerine selam olsun direnişe.

Kürtaj işçi sınıfının da sorunudur!

Tayyip Erdoğan itaatkâr bir gençlik istemekle yetinmiyor. İtaatkâr ve doğurgan kadınlar da istiyor. Kadınlar, Türkiye burjuvazisinin büyüklük düşlerine hizmet etmek için doğum makinesi işlevi görsün istiyor. Savaşlarda ölmek ve öldürmek için askerler istiyor. Kadınlar doğum makinesi değildir! Bırakın kadınların haklarını ayaklar altına almayı!

Ama unutmamalım ki, kürtaj yasağı en çok işçi sınıfından kadınları vuracaktır. İşçi sınıfı kadınının güvenli doğum kontrolü uygulaması daha zordur. İşçi sınıfı kadınının kürtaj yapmak için Yunan adalarına ya da Kıbrıs’a gitmeye parası yoktur. İşçi sınıfı kadınının gizli çalışan doktor kürtajına yetecek parası yoktur.

- Her kadına ücretsiz, ulaşılabilir ve güvenli kürtaj hakkı
- Daha fazla kadın-doğum hastanesi
- Kürtajda veli-vasi-eş izni koşuluna hayır!
- Hastanelerde fiili kürtaj yasağı uygulamasına ve “İkna Odaları”na hayır!

İşçi sınıfı kadını, ailenin geçindirebileceği çocuk sayısına ulaştıktan sonra, ehil olmayan ellerde, tıbbi olmayan yöntemlerle, sağlıksız pis ortamlarda kürtaj olacak, ya hayatını yitirecek, ya da hayat boyu sakat veya hastalıklı kalacaktır.

İşçi, emekçi kadınlar! Haklarımıza sahip çıkalım! Erkek, kadın bütün işçiler! Ücretlerinizi düşük tutanlar, işsizliğe çare aramaktan kaçınanlar, çocuklarımızı savaşlara sürmeye hazırlananlar karşısında başınızı kaldıralım. Kürtaj en başta işçi sınıfı kadınlarının sorunudur. Hep birlikte ayağa kalkalım ve bu yasağı püskürtelim!

Yeni 15-16 Haziran'lara...

15-16 Haziran ayaklanmaları bu topraklarda ki en büyük işçi sınıfı eylemidir. 42 yıl önce meclisten geçen 274 ve 275 sayılı yasa tasarısı değişikliği ile sendika seçme ve değiştirme özgürlükleri kısıtlanan yüz binlerce işçi İstanbul ve İzmit sokaklarını doldurdu. Devletin olayların ilk gününde itibaren 60 günlük sıkıyönetim ilan etmesine, sendika yöneticileri de dâhil birçok kişinin tutuklanmasına ve arkadaşlarının bazılarının hayatını yitirmesi, birçoğunun da yaralanmasına rağmen işçiler geri çekilmeden direndiler. Meclisten geçen yasayı Anayasa Mahkemesinde iptal ettirdiler.

Bu yıl anılan 15-16 Haziran eylemlerinde direnişteki işçilerde yerini aldı. 9 Şubat 2012 tarihinden bu yana gasp edilen haklarını geri almak için direnen Hey Tekstil işçileri, sendikalı oldukları için işten çıkartılan Kampana Deri işçileri, istihdam fazlası olduğu iddiası ile işten çıkartılan Çapa Tıp Fakültesi taşeron işçileri, Enerji-Sen de sendikalaşan BEDAŞ taşeron işçileri ve grev haklarının yasaklanmasına karşı çıktıkları için işten atılan THY işçileri.

42 yıl önce işçi sınıfının mevzilerine saldıran burjuvazi, bugün de aynı politikayı oynayarak işçi sınıfının tüm kazanımlarını elinden almak için savaşıyor. Kıdem tazminatlarının gasp edilmesi için hazırlanan yasa tasarısı, sendikalara yapılan baskılar, 12 saate dayanan çalışma süreleri, yaratılan yedek işsizler ordusu, taşeronlaşma, derken grev yasakları ile bir tokat daha atıldı işçi sınıfına.

Jet hızıyla komisyondan geçirilerek mecliste onaylanan havacılık sektöründe grev yasağından sonra, şimdide meclise sunulan Sermaye Piyasası Kanunu Taslağı ile borsa çalışanlarına da grev yasağı getirilmeye çalışılıyor. İMKB çalışanlarının kaybedecekleri sadece grev hakları değil. İMKB yönetimi ile yapılan anlaşmaya göre yeni İMKB çalışanı hizmet ikramiyesi alamayacak, eski çalışanların haklı saklı kalırken yeni işe giren işçiler kazanılmış olan haklarından yoksun kalacaklar.

Dünyayı sarsan ekonomik krizin dalgaları elbet bu topraklara da vuracaktır. Krizin bedelini ödememek elimizde kalan son kazanımlarımızı da kaybetmemek için şimdi safları sıklaştırma zamanıdır. Biz metal işçileri, sınıfsız, sömürsüz bir dünyanın varlığı için sınıf olmak gerektiğinin farkındayız. Biz THY de grev yasağına direnen işçilerin, sendikalaştıkları için işten atılan Togo Ayakkabı işçilerinin, Menemen'de direnen Savranoğlu Deri işçileri mücadelelerinin yanında olduğumuz gibi, Yunanistan'da, Almanya'da, Fransa'da, Mısır'da ve dünyanın her bir köşesindeki işçi mücadelelerinin yanındayız.

Biz metal işçileri direnişteki işçileri 15-16 Haziran ayaklanmasının ışığıyla selamlıyoruz. Mücadeleniz mücadelemizdir.

İşçi işçiyi eğitmeli patron aradan çekilmeli

İşçi sınıfının eğitimi dediğimizde bundan ne ilk ve orta eğitimi ne yükseköğrenimi anlarız. Mesleki eğitim de değildir söz konusu olan. İşçi sınıfının eğitimi dediğimizde amaç sınıf bilincinin kazandırılmasıdır. Bu eğitimde işçi, işçiyi birlikte eğitim görür. Bu eğitimin kitapları mücadelenin yüzlerce yıllık birikiminin içerildiği metinlerdir. Bu eğitimin okulları ise başta grev ve direnişlerdir.

Son dönemde ballandıra ballandıra anlatılan MESS (İşveren sendikası) ve Türk Metal sendikasının ortak düzenledikleri eğitimlerinin ise işçi sınıfı eğitimleriyle uzaktan yakından ilgisi yoktur. Bu eğitimlerde sınıf mücadelesinin değil işçiyi patronun sınıf işbirliğinin nimetleri anlatılır. Amaç işçinin patron karşısında daha iyi örgütlenerek hakkını alması değil, işçinin patronun isteklerini uysalca yerine getirmek üzere evcilleştirilmesidir.

Bu yüzden MESS-Türk Metal eğitimlerinde "Toplam Kalite Yönetimi" başlığı altında işçiyi patronun yerine düşürmesi ve kendi hakkından önce işletmenin (yani patronun) çıkarını gözetmesi anlatılır. Yine aynı eğitimde tabii ki mücadeleye dair hiçbir şey yokken özellikle "uzlaşma teknikleri" dersi konulmaktadır. Bu başlık altında işçiyi nasıl uzlaşma adı altında boyun eğdirileceği anlatılmaktadır. Atatürkçülük ve dış politika ile küresel gelişmeler ve Avrasya gerçeği derslerinde ise dünyayla rekabet içindeki Türkiye'nin işçi haklarını kısıtlamak zorunda olduğu iş verimliliği, kârlılık gibi kavramlarla aktarılmaktadır.

Metal işçisi, bu eğitimleri de, her türlü sınıf işbirliğini de elinin tersiyle bir kenara itmelidir. Kendi sınıf çıkarlarının bilincine varıp sınıf mücadelesinin tekniklerini öğrenmeli, direnişlerde grevlerde ve mücadelelerde pratik olarak hayata geçirmelidir.

Okurdan gelenler...

İŞİNE GELİRSE!

İnsan niye yaşar, büyür, nefes alır? Ömrümüzün ne kadar kısmı burjuvaya hizmet için harcanır? Bu süre her geçen gün daha da mı uzamaktadır?

Fabrikamız da baş gösteren “kar kaybı” patronumuzun ve daha da çok onun çevresindeki havarilerinin canını öylesine yakmış olacak ki, son birkaç aydır kanlı dişlerini işçilerin etlerinden bir türlü çıkaramadılar.

Daha önce güven duydukları müdürleri -ki bu güveni 16 Bin TL aylık maaşla ödüllendiriyorlardı- fabrikayı iyi yönetememiş ve zarar ettirmişti. Fakat o süre içinde bizim çalışma koşullarımızda değişen bir şey olamamıştı. Bizler yine yaz aylarında sıcak preslerin saunadan beter sıcaklığında, 12 saat ayakta kan ter içinde, kışın ısıtıcı olmadığı alanlarda soğuktan donarak çalıştık, şimdi de çalışıyoruz. Değişen o ki; hala çalışıyoruz ama şimdi fabrikanın zararının bedelini ödeyerek...

Önce; Ocak ayından beri beklediğimiz zam farklarımız nihayet Haziranda verildi fakat o kadar komikti ki verilen farklar hiç birimizi memnun etmedi. Son olarak yapılan zamlarla o fark yok denecek kadar azdı. Üstelik zam farkları bize ikramiye şeklinde elden verilecek, resmi maaşa yansımayacak, böylece patron hem mesai hem de sigortaya yansımayan farklardan kar sağlayacaktı. Bazı arkadaşlarımıza 3 TL zam yapıldığını bile gördük. Ağır sanayide ücretler tekstilden düşük olmamalıdır ama zaten zor olan koşullarda hiç paraya çalışmamız bekleniyordu. İtiraz eden işten çıkarıldı ya da kendisi bu paraya geçemediği için bıraktı fakat işsizler ordusu olan ülkemizde yenilerini bulmak hiç de zor değildi.

Bitti mi? Hayır bitmedi. Kar kaybının bedeli o kadar ucuz yırtabileceğimiz bir bedel değildir. Şimdi de yıllık izinlerimiz kaldırıldı. Hem de bu resmi bir yazıyla önceden haber verilmeden yapıldı. Daha önce bölüm şefleri izinleri düzenlerken bu yetki üretim müdürüne verildi. Tabi o da padişahlığını ilan ederek başladı katliamlarına. Perşembe günü izne ayrılacak olan bir kaç arkadaşımız vardı. Daha önce bölüm şefiyle görüşerek izin almış ve uçak biletlerini erken rezervasyon fırsatı kullanarak almışlardı. Çünkü bir hafta olan izinlerinin iki günü yolda geçsin istemiyorlardı. Pazartesi günü gelen haberle izinlerin durdurulduğunu öğrendik. Üç gün sonra bütün yılı bu bir haftayı bekleyerek geçiren arkadaşlarımız “gidemezsiniz” yanıtını aldılar. En sonunda birkaç arkadaşımız istifa etti ailelerine verdikleri sözü tutabilmek adına. Tek celsede görülerek hesapları fabrikayla ilişkileri kesildi, böylece hem diğer işçilerle bu haksızlıkları konuşmaları engellendi hem de kendi çıktıkları için kıdem tazminatı yükünden kurtuldu işveren.

Bir arkadaşımız anlattı. Çocuğu birkaç gün önce sevinçle toplamış valizlerini, ilk defa ailesiyle deniz kıyısında tatile çıkmanın heyecanıyla. Babasının izin alamadığını öğrenince, o akşam ağlayarak geri boşaltmış eşyalarını. “Allah belasını versin patronunun” demiş. Öfkelenmiş babasını köle eden burjuvaziye. Oysa hiç anlamını bilmediği, belki de duymadığı bu zehirli kelimeye çocukça bela okumuş.

“Ben nasıl bir babayım” diye söylendi arkadaşım. Çocuğunun hayallerini yıkanın kendisi olduğunu düşünerek. O değildi suçlu olan hepimiz biliyorduk. Ne zarar ettiren fabrikayı bizdik, ne de ailelerine karşı burjuvayı seçen. Ya açlık, işsizlik ya da bu koşullarda kölelik teklifinde, “köleliği” seçtik biz. “işinize gelirse” cümlesinde hep işimize gelmeyen kısımda olduk.

Zenginler tatillerine Haziranda başlayıp Eylül’de bitirirken, buna milletvekilleri de dâhil biz bir hafta, 5 günlük izinlerimizi kullanamamanın derdine düştük. Yorulduk hesaplar yapmaktan, ay sonunu nasıl çıkaracağımızı düşünmekten, yorulduk size kölelik etmekten, nefes alırken bile size danışmaktan. Ailemizden çok size para kazandırmakla harcadığımız zamandan yorulduk. Bir haftalık izin için bizi süründürmenizden.

Sabırımız tüenecek bir gün. Artık ya ekmek ya kölelik diyemeyeceksiniz. O gün terli sırtımızdan geçindiğiniz ve ellerimiz donarak ürettiklerimizin kârını doyasıya indiremeyeceksiniz midelerinize. Çocuklarınız son model arabalarla gezerken bizim evlatlarımız dağlarda ölmeyecek. Sen yok olacaksın biz var olacağız, “İŞİNE GELİRSE”!

BİR ALUMİNYUM İŞÇİSİ - Çorlu

**Birbirimizden Haberdar
Olalım**

**Haberlerinizi, Şikâyetlerinizi Ve
Önerilerinizi Bizimle Paylaşın
Yayınlayalım**

metaliscisininsesi@gmail.com